

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samotensis>

Basileae, [1619]

Tritonis, Amymones et Neptuni

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

<urn:nbn:de:hbz:468-1-1448>

MARINORVM
DIALOGI.

ΤΡΙΤΟΝΟΣ, ΑΜΥ-
μωντος καὶ Ποσειδῶνος.
—
τριτονος αμυμωντος ποσειδωνος

ΤΡΙΤΟΝΙΣ, ΑΜΥ-
μωντος καὶ Νερ-
τοῦ.

Iacobo Micyllo interprete.

T R I T O N .

Πὶ τὰς Λίρ-
ναρ, ὡς Πόσα=
δον, παραγί-
γνησαι καθ' εἰ-
κάστου ἄμφεραν ἵψασσομένην
παρθένος, παγκαλόν τι λεγ-
μα, οὐκ οἷδα εἴπει καπιώ
πωδαὶδάν. Πο. ἵψασθεραν
τινὰ, ὡς Τρίτονος, λέγεται, οὐ θε-
ραπονάτερος ὑδροφόρος Θεός; Εἰςίν;
Τρι. οὐ μενοντιν. ἀπὸ τοῦ Δα-
ναοῦ ἐπένενον θυγάτηρ, μία
τῶν πυγτέκοντα κούραστη, Α-
ρμυμάνη τοῦνομα. ἵπνομέν
τὴρ ἄπτις καλλήτο, κούραστη γέ-
νος. οἱ Δαναοὶ δὲ σκληρα-
γνητῆ τὰς θυγατηράς, κούρ-
αστηρητάς διδάσκουν, κούραστη
τὸν ὑδωρ της ἄργοσσομένην, κούρ-

D Eernam,
Neptune, quo-
tidie venit a-
quatum vir-
go, pulchra omnino species.
Haud equidem scio formo-
siorem; ullam, puellam vi-
disse me. N E P. Liberá-
ne dicis, Triton, an vero
serua quæpiam est, quæ a-
quam ferre solet? T R I-
T O N. Minimè verò sed
Danai illius filia, una ex
quinquaginta iissis etiam i-
psa est, Amymone nomi-
ne. Interrogavi enim εἰ-
quæ vocaretur, εἰ genus
ipsius. Danaus autem du-
riter admodum educat fa-
lia, εἰ opus manu fac-
te ipsas docet, εἰ ad aγανακτικαντα μιττιτ, εἰ

ad

πές τὰ ἄλλα, πωδίσα δό-
κνους ἐν αὐτάς. Πο. μόνη
ἡ ταραχήνεται μακράν ἔτο-
ῖν ὅδορι εἰς Αργονήσις Λίρ-
ναρι; Τέλ. μόνη, πολυδίκιον
δι τὸ Αργοθάνατον, ώστε
εύκαιραν ἀλιθοφορεῖν. Πο. ὁ
Τείτων, οὐ μητρίων μεμνήτα-
ρεξας, ἐπώρι τὰ περὶ τὸ πο-
δόν, ὡς λιθρός εἰτο αὐτοῦ. Τελ.
ἴωθρος, ἡδὲ γέρεας τῆς θύρο-
φοείας, ηγέτης τοῦ πατα-
ρίσιου τῶν ὄδοντας, ισσος οἱ
τὰ Λίρναν. Πο. ὄκνη φύ-
ζου τὸ ἄρμα, ἡ τοῦ μὲν πολ-
είας ἔχει τὰ σφριβίδια, ὑπά-
ρχος τὸς ἵππους τῇ βάσιῃ, καὶ τὸ
ἄρμα ἴποσάσθιεν; οὐ δὲ ἐπ-
αλλακτινά μοι τινὰ τοῦ με-
τίων παρέστησον. Ιφιπάσσος
μου γέτε εἰτο αὐτὲς τάχιστα, Τέλ.
ἴδε σοι ἀποστολή διεργίων ω-
κύτατος. Πο. ὥντες ἀπειλέων
με, σὺ δὲ παρανήκον, ὁ
Τείτων, λαζαπεδὸν τάρπονα
εἰς τὰ Αέραντα, οὐδὲ μὲν πο-

ad alias res agendas insti-
tuit, impigrare ipse ut sint.
NEP. Solane autem venis-
re solet longam adeo viam
ex Argis ad Lernam usque:
TRI. Sola nam suiculon-
sum ipsum Argos est, ut nos
sti: quare necesse est sem-
per aquatum venire illam.
NEPT. Non mediocri-
ter affecisti me animo, ô
Triton, qui mihi hæc de pu-
ella narraris. Quare eamus
ad ipsam **TRIT.** Eamus.
iam enim tempus quoque est
cum aquatum ire solet. Ac
propè medianam circa viam
alicubi est petendo Lernam.
NEPT. Proinde currum
iunge, vel, an hoc longiorem
rebus moram iniiciet, sub-
mittere equos iugo, & cur-
rum apparare? Tu vero pa-
cius delphinem mihi ali-
quem ex velocibus illis hu-
cisse: inequitando enim illi
quamcelerrimè prouehar.

TRIT. Ecce tibi hunc del.
NEP. Probè sané. proues
natando consequere me, TRIT.
miam aduenimus, ego quidem
hic in

χρω ἵνταῦθά τε, σύ δὲ ἀπε-
σκέψῃ, οὐέτε ἀντίδην πεσοῖς
σαρ ἀντίλι. Τρι. αὕτη σοι
πλησίον, Πο. καλὸν, ὃ Τεί-
του, η ὥραία παρθενός, ἀλ-
λὰ συνηγορεῖαι μηνὶν ἴσιν. Α-
μν. ἀνθρώπε, ποῖοι με χωρα-
πάσσας ἄγεις; ἀνθραποδισής
εἰ, η τοιανάκι μηνὶν ἀπ' αὐγήντος
τοῦ θεού ἱππευφθίων, ὡς
βούσσωμα τὸν πατέρα. Τεί-
του πλησίον, ὃ Αμυνάν, Πο.
σειδῶντες. Αμ. τί Ποσθῶν
λέγετε; τι βίᾳ; με, ὃ ἀνθρώ-
ποι, ποὺς τὸν θάλασσαν λα-
θέλεις; ιπάθετον γάρ τοι
μακρά ἀθλία λατασθύσα. Πο.
Θάρρη, οὐδὲν πλευρά πάθης,
ἀπὸ η πηγὴν τοῦ πόνυμόν σοι
ἀναστολῶντα τάσσω ἵνταῦθα,
πατέρας τῆς πριάνης τὸν πε-
πταρη, πλησίον ἔσῃ, καὶ μόνη
η σὺ ἀνθάμωρ ἔσῃς, καὶ μόνη
τῷρ ἀδιπόνεις ὃς ὑθαφος
ρύσσεις ἀπεθανεῖ-

σα.

τι ipsa felix atque beata eris, ac sola sororum obita
morte aquam non ge-
stabis.

hic in insidijs ero: tu autem
speculando obserua quan-
do illam accedentem sentias.

TRIT. Eccam tibi, propè
est NEP. Formosa, Tri-
ton, ο in ipso etatis flore
puella hæc: sed comprehen-
dēda nobis est. AMY. Heus
homo, quò me hinc correptā
abducis? plagiarius quispi-
ames, ac videris ab Aegy-
pto patruo nostro allegatus
esse: quare clamando pa-
trein vocabo. TRIT. Tace.
Amymone, Neptunius hic
est. AMY. Quid Neptuni
michi narras? Cur mihi, ο
homo, vim facis, atq; hinc in
mare abstrahis? Ego verò
suffocabor misera, submera-
sa aquis. NEP. Bono ani-
mo sis: nihil graue patiaris,
faciam: sed ο fontem co-
gnominem tibi emanare hic
sinam, percuso tridente sa-
xo hoc iuxta aestuarium, ο

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

Danaus Beli filius, in Aegypto regnauit, & quinquaginta filias habuit, quarum una dicta Amymone, cuius amore obretitus, Neptunus fontes aperuit Lernæos. Vnde aquis abundare contigit Argiuis, atque factum est ut Amymonie aquæ dicantur Argiuae.

¶ FONTEM cognominem.] Est Amymone fons iuxta Lernam, ab Amymone Danai filia nomen habens, cuius meminerunt Plinius lib. 4, cap. 5, & Strabo lib. 8.

NOTOI KAI ZE-
Φίες.

NOTI ET ZE-
phyri.

Iacobus Micyllo interprete.

NOTVS.

TAUTLW, ὁ Ζέφυρος, τὸν
Δάμανιψ, λίγο δὲ τὸν
πελάζοντας εἶχεν οὐδὲν
οὐδὲν δύνατον τοποθετεῖσθαι;
Ζεύς δὲ τὸν Δάμανιψ
επέβαλεν τοποθετεῖσθαι;
Ζεύς δὲ τὸν Δάμανιψ
επέβαλεν τοποθετεῖσθαι;
Ζεύς δὲ τὸν Δάμανιψ
επέβαλεν τοποθετεῖσθαι;

NVM hanc, Zephy-
re, iuuencam, quam
per mare in Aegy-
ptum Mercurius ducit, Iupi-
ter amore captus viciavit?
ZEPH. Hanc ipsam, Note,
sed iuuencia tum non erat,
sed puella, Inachi fluijfi-
lia. Nunc autem Iuno talent
prosersus